

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

Brussel, 10.06.2003
COM(2003)335 definitief

2003/0120 (CNS)

Voorstel voor een

RICHTLIJN VAN DE RAAD

tot wijziging van Richtlijn 77/388/EEG betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde, wat de procedure voor het treffen van afwijkende maatregelen alsmede de verlening van uitvoeringsbevoegdheden betreft

(door de Commissie ingediend)

TOELICHTING

INLEIDING

In de Zesde Richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting wordt een gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde ingesteld dat de lidstaten verplicht zijn toe te passen.

De genoemde richtlijn vormt een algemeen kader, maar kent geen mechanisme voor de vaststelling van uitvoeringsmaatregelen.

Hoewel de richtlijn geen procedure kent voor de vaststelling van gemeenschappelijke uitvoeringsmaatregelen, kent zij wel een wetgevingsprocedure aan de hand waarvan binnen een welomschreven kader van het gemeenschappelijk BTW-stelsel afwijkende maatregelen genomen kunnen worden.

Krachtens artikel 27 en 30 van de genoemde richtlijn kan de Raad namelijk een lidstaat toestaan bijzondere, van de bepalingen van die richtlijn afwijkende, maatregelen te treffen, teneinde de belastingheffing te vereenvoudigen of bepaalde vormen van belastingfraude of -ontwijking te voorkomen, in het kader van een overeenkomst met een derde land of een internationale organisatie.

Met dit voorstel wordt beoogd de in artikel 27 en 30 vastgelegde procedure te moderniseren en doorzichtiger te maken. Daarnaast wordt een procedure ingesteld voor de aanneming van uitvoeringsmaatregelen op communautair niveau.

DE IN ARTIKEL 27 EN 30 VASTGELEGDE PROCEDURE VOOR AFWIJKENDE MAATREGELEN

In haar mededeling aan de Raad en het Europees Parlement van 7 juni 2000 over de strategie ter verbetering van de werking van het BTW-stelsel in het kader van de interne markt pleit de Commissie voor een stroomlijning van het grote aantal afwijkende maatregelen krachtens artikel 27 die op dit moment van kracht zijn. De Commissie is voornemens de komende maanden hiermee in samenwerking met de lidstaten een begin te maken.

De Commissie is overigens van mening dat ook de in artikel 27 en 30 van de Zesde BTW-richtlijn ingestelde procedure herzien moet worden teneinde deze richtlijn te moderniseren en ervoor te zorgen dat zij in overeenstemming is met de beginselen van het Verdrag.

De huidige procedure krachtens artikel 27 en 30

Volgens de huidige formulering van artikel 27 en 30 zijn er twee manieren waarop de Raad een besluit kan nemen.

Volgens artikel 27, lid 1, *“kan de Raad op voorstel van de Commissie met eenparigheid van stemmen elke lidstaat machtigen, bijzondere, van de bepalingen van deze richtlijn afwijkende maatregelen te treffen teneinde de belastingheffing te vereenvoudigen of bepaalde vormen van belastingfraude of -ontwijking te voorkomen. De maatregelen tot vereenvoudiging van de belastingheffing mogen geen noemenswaardige invloed hebben op het belastingbedrag dat verschuldigd is in het stadium van het eindverbruik”*.

Artikel 30, eerste alinea, kent een vergelijkbare bepaling: *“De Raad kan, op voorstel van de Commissie met eenparigheid van stemmen, elke lidstaat machtigen met een derde land of een internationale organisatie een overeenkomst te sluiten waarin bepalingen kunnen voorkomen die van deze richtlijn afwijken”*.

Volgens deze artikelen kan de Raad, op voorstel van de Commissie, een formeel besluit nemen. Dit is in feite een vereenvoudigde vorm van besluitvorming ten opzichte van de procedure zoals beschreven in artikel 93 van het Verdrag. Gezien het beperkte toepassingsgebied van deze besluiten hoeft geen advies gevraagd te worden aan het Europees Parlement en het Europees Economisch en Sociaal Comité.

Artikel 27 en 30 kennen echter ook een andere bepaling inzake de besluitvorming van de Raad, namelijk: *“Het besluit van de Raad wordt geacht te zijn genomen indien [...] binnen twee maanden [...] de zaak niet in de Raad is behandeld”* (artikel 27, lid 4, en artikel 30, tweede alinea).

Volgens deze bepalingen neemt de Raad impliciet een besluit nadat de termijn van twee maanden verstreken is.

Aldus neemt de Raad een besluit zonder dat de zaak hem ooit formeel werd voorgelegd. In een eerder stadium van de procedure werd het verzoek namelijk door een lidstaat ingediend bij de Commissie, die de andere lidstaten daarvan op de hoogte stelde. Deze procedure van stilzwijgende goedkeuring voorziet echter niet in de formele indiening van een voorstel door de Commissie. De Raad draagt zo uiteindelijk de verantwoordelijkheid voor een besluit zonder eerder bij de procedure betrokken te zijn geweest.

Daarnaast is het twijfelachtig of deze procedure doorzichtig genoeg is voor de economische actoren. In geval van een stilzwijgend besluit van de Raad worden de belastingplichtigen namelijk geconfronteerd met nationale maatregelen die ingevoerd worden op basis van dit besluit zonder dat zij kennis kunnen nemen van wat de verleende toestemming precies inhoudt of van de redenen op grond waarvan de Raad tot dit besluit gekomen is.

Om de hierboven genoemde redenen poogt de Commissie al sinds vele jaren te voorkomen dat de in artikel 27 en 30 vastgestelde termijn van twee maanden verstrijkt zonder reactie van de Commissie. Deze reactie “te gelegener tijd” houdt in dat de Commissie ofwel een voorstel doet voor een besluit, ofwel binnen de termijn van twee maanden de Raad verzoekt de zaak te behandelen.

De voorgestelde wijzigingen

Opheffing van de stilzwijgende goedkeuring van besluiten

In het belang van alle betrokken partijen (Commissie, Raad, nationale overheden en economische actoren) moeten de bijzondere maatregelen krachtens artikel 27 of 30 genomen worden op basis van een eenvoudige en transparante wetgevingsprocedure en deze maatregelen moeten in overeenstemming zijn met de bepalingen van het Verdrag en de algemene beginselen van het Gemeenschapsrecht.

De in het eerste lid van artikel 27 en de eerste alinea van artikel 30 genoemde wetgevingsprocedure, waarbij de Raad op voorstel van de Commissie met eenparigheid van stemmen een besluit neemt, voldoet aan deze voorwaarden.

Om ervoor te zorgen dat alle besluiten op deze rechtsgrondslag genomen worden, moeten dus de bepalingen met betrekking tot stilzwijgende goedkeuring van besluiten opgeheven worden. Alle besluiten krachtens artikel 27 of 30 moeten dan genomen worden op basis van een voorstel van de Commissie en een formeel besluit van de Raad.

Andere wijzigingen van de procedure

Het opheffen van de mogelijkheid om een besluit stilzwijgend goed te keuren is het belangrijkste element van de herziening van artikel 27 en 30. Daarnaast moeten deze artikelen echter ook in andere opzichten herzien worden.

De procedure wordt in gang gezet door een lidstaat, die een verzoek indient bij de Commissie en haar alle nodige beoordelingsgegevens verstrekt.

In de praktijk gebeurt het regelmatig dat de Commissie zich naar aanleiding van een verzoek van een lidstaat afvraagt wat de precieze reikwijdte is van de maatregelen die de betreffende lidstaat wil invoeren. In dat geval zendt de Commissie een brief aan de bevoegde instanties in de betreffende lidstaat met een verzoek om aanvullende inlichtingen.

Een lidstaat die een verzoek heeft ingediend, weet dus gedurende enige tijd niet zeker of de Commissie tevreden is met de verstrekte informatie of dat de Commissie van mening is dat zij nog niet over alle nodige beoordelingsgegevens beschikt.

Om dit probleem te verhelpen, wordt voorgesteld om wettelijk vast te leggen dat de Commissie verplicht is de verzoekende lidstaat mee te delen dat zij over alle beoordelingsgegevens beschikt. De verzoekende lidstaat kan het verloop van de procedure zo beter volgen.

Zoals eerder gezegd poogt de Commissie te voorkomen dat een stilzwijgend besluit genomen wordt door een voorstel voor een besluit aan de Raad voor te leggen of een mededeling op te stellen waarin zij haar bezwaren tegen de betreffende maatregel uiteenzet.

De mogelijkheid om een mededeling te doen wanneer de Commissie bezwaren heeft, is niet vermeld in artikel 27 of 30. Deze praktijk is in de loop der jaren ontstaan.

De lidstaten zijn het eens met deze gang van zaken en daarom zou deze praktijk expliciet opgenomen moeten worden in artikel 27 en 30.

Voor ieder verzoek van een lidstaat zal dan door de Commissie een mededeling of een voorstel voor een besluit voorgelegd worden aan de Raad. In beide gevallen omvatten deze documenten alle gegevens die de Raad nodig heeft om het verzoek te kunnen beoordelen.

Gezien het voorgaande is de Commissie van mening dat het niet langer noodzakelijk is de andere lidstaten op de hoogte te stellen van het ingediende verzoek, zoals nu verplicht is overeenkomstig artikel 27 en 30. Deze stap, die tot op heden gerechtvaardigd was in het kader van de (eventuele) stilzwijgende goedkeuring, is niet langer relevant. Als de Commissie geen voorstel doet, is het verzoek op dit moment namelijk het enige document op basis waarvan een lidstaat kan beslissen of hij de zaak door de Raad wil laten behandelen of niet.

Het verloop van de nieuwe procedure

De procedure wordt in gang gezet op verzoek van een lidstaat.

Wanneer de Commissie van mening is dat aanvullende inlichtingen nodig zijn, stuurt zij een brief aan de betreffende lidstaat.

Zodra de Commissie over alle nodige beoordelingsgegevens beschikt, stelt zij de verzoekende lidstaat hiervan in kennis.

Vervolgens heeft de Commissie drie maanden de tijd, te rekenen vanaf de datum van kennisgeving aan de verzoekende lidstaat, om een voorstel voor een besluit, of een mededeling in geval van bezwaren van de kant van de Commissie, aan de Raad voor te leggen.

UITVOERINGSMAATREGELEN

Een van de belangrijkste doelstellingen van de door de Commissie gelanceerde strategie om de werking van het BTW-stelsel binnen de interne markt te verbeteren, is ervoor te zorgen dat de bestaande regels op meer uniforme wijze toegepast worden.

Deze doelstelling kan alleen verwezenlijkt worden als ervoor gezorgd wordt dat de bestaande bepalingen van de Zesde BTW-richtlijn overal in de Gemeenschap op dezelfde wijze worden toegepast.

De huidige situatie

Het BTW-comité

De Zesde BTW-richtlijn vormt het algemene kader voor het gemeenschappelijk BTW-stelsel. Hierin zijn de belangrijkste BTW-regels vastgelegd, maar de richtlijn kent geen mechanisme aan de hand waarvan maatregelen voor de uitvoering van deze regels genomen kunnen worden.

Het BTW-comité is opgezet om door de Commissie of de lidstaten gestelde vragen te onderzoeken en richtsnoeren overeen te komen met betrekking tot de manier waarop de bepalingen van de Zesde BTW-richtlijn toegepast moeten worden. Het comité fungeert echter alleen als een adviserend orgaan en heeft geen wettelijke macht op basis waarvan het de Commissie bij kan staan bij het nemen van bindende besluiten.

Er zijn maatregelen genomen om het functioneren van het BTW-comité te verbeteren. Dit heeft geleid tot verbeteringen in de organisatie van vergaderingen en de wijze waarop overeenstemming wordt bereikt over notulen en richtsnoeren. Dit heeft ook de weg vrijgemaakt voor lidstaten om de door het comité overeengekomen richtsnoeren te publiceren.

Geen van deze maatregelen maakt het mogelijk dat het comité definitieve besluiten neemt over de toepassing van de gemeenschappelijke BTW-regels. De overeengekomen richtsnoeren hebben geen juridische status en worden niet op communautair niveau gepubliceerd. De lidstaten zijn derhalve wettelijk niet gebonden aan deze richtsnoeren en er kan ook geen beroep op gedaan worden tijdens een rechtszaak (bij een nationale rechter noch het Hof van Justitie), waardoor zowel ondernemers als de nationale overheden geen enkele rechtszekerheid hebben.

Om ervoor te zorgen dat de bestaande BTW-bepalingen op uniforme wijze toegepast kunnen worden, moet een manier gevonden worden om de door het BTW-comité overeengekomen richtsnoeren een wettelijke status te verlenen.

Hervorming van het BTW-comité

Overeenkomstig de procedure die gevolgd wordt voor het grootste deel van de communautaire wetgeving heeft de Commissie in 1997 voorgesteld het BTW-comité om te vormen tot een regelgevend comité dat de Commissie bijstaat bij het uitvoeren van bestaande bepalingen¹.

Wat de BTW betreft, zijn verschillende lidstaten van mening dat de wetgevende bevoegdheid volledig bij de Raad moet blijven berusten. Voor deze lidstaten is de verlening van uitvoeringsbevoegdheden aan de Commissie derhalve niet aanvaardbaar.

Hoewel de voorgestelde hervorming van het BTW-comité nog steeds de meest geschikte oplossing is, zal deze waarschijnlijk niet op korte termijn plaatsvinden. Dit blijft echter de doelstelling op lange termijn van de Commissie.

In dit verband moet opgemerkt worden dat de Commissie in haar mededeling aan de Europese Conventie over de institutionele structuur² ervoor gepleit heeft de uitvoeringsbevoegdheid van de Europese instellingen uitsluitend aan de Commissie voor te behouden. Daarnaast adviseert de Commissie de stemming met gekwalificeerde meerderheid tot algemene regel te maken, en dientengevolge niet langer unanimititeit te vereisen bij stemmingen over fiscale aangelegenheden.

Het zou naadloos aansluiten op de door de Commissie in het kader van de Europese Conventie nagestreefde doeleinden om de statuten van het BTW-comité zodanig te wijzigen dat het een comité vallend onder de Comitologieprocedure wordt. Om deze doelstellingen te verwezenlijken is echter onherroepelijk een wijziging van het Verdrag noodzakelijk. Een dergelijk proces vergt echter enige tijd en de huidige Europese Conventie is slechts een eerste stap in dit proces.

Overigens zou een dergelijke wijziging niet in strijd zijn met het voorstel tot wijziging van Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden³ dat aan de Raad is voorgelegd en betrekking heeft op aangelegenheden waarvoor een medebeslissingsprocedure geldt.

Voorgestelde wijziging

De Commissie betreurt het gebrek aan vooruitgang binnen de Raad met betrekking tot het voorstel voor een richtlijn tot wijziging van de statuten van het BTW-comité. Dit voorstel is zelfs al enkele jaren niet eens meer besproken in de Raad. Waarschijnlijk kan alleen een verandering van het Verdrag zoals eerder beschreven een nieuwe impuls geven aan dit dossier.

Om terstond iets te doen aan deze onbevredigende situatie, is de Commissie van mening dat op korte termijn een overgangsprocedure ingesteld zou moeten worden waardoor de Raad

¹ Voorstel voor een richtlijn van de Raad tot wijziging van Richtlijn 77/388/EEG betreffende het gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (Comité voor de belasting over de toegevoegde waarde) (COM(97) 325 def. van 25.6.1997).

² COM(2002) 728 def. van 4.12.2002.

³ COM(2002) 719 def. van 11.12.2002.

uitvoeringsmaatregelen met betrekking tot de BTW kan goedkeuren. De Commissie is op dit moment overigens niet van plan haar voorstel uit 1997 in te trekken.

Het is de bedoeling dat de Raad, als wetgevend orgaan, krachtens artikel 202 van het EG-Verdrag uitvoeringsbevoegdheden verleent aan de Commissie, die als uitvoerend orgaan fungeert. De Raad kan in bijzondere, met redenen omklede gevallen zichzelf het recht voorbehouden de bevoegdheden voor de uitvoering van de regels die hij vaststelt, rechtstreeks uit te oefenen.

De Commissie is van mening dat het in het geval van de BTW redelijk is, althans voorlopig, dat de Raad vasthoudt aan bepaalde bevoegdheden. Het verhogen van de belastingen is een van de basisinstrumenten van de lidstaten op het gebied van economisch en begrotingsbeleid. Aangezien de belasting over de toegevoegde waarde een belangrijke bron van inkomsten vormt voor de lidstaten, kunnen maatregelen op dit gebied grote gevolgen hebben voor de begroting en liggen zij daarom gevoelig.

Uit de ervaringen binnen het BTW-comité is gebleken dat veel discussies draaien om de regels inzake de plaats van levering van goederen en diensten. Als deze regels op verschillende wijze worden toegepast door de lidstaten, kan dit tot dubbele belastingheffing leiden in geval van grensoverschrijdende handel. Dit probleem moet uiteraard aangepakt worden wil de interne markt goed kunnen functioneren, maar hierdoor is het onvermijdelijk dat het recht van individuele lidstaten om bepaalde transacties te belasten, aangetast wordt.

Voorgesteld wordt daarom dat de maatregelen die nodig zijn voor de uitvoering van de bestaande bepalingen op voorstel van de Commissie met eenparigheid van stemmen goedgekeurd worden door de Raad. Deze procedure is vergelijkbaar met de vereenvoudigde procedure waarin reeds voorzien is in artikel 27 en 30 van de Zesde BTW-richtlijn.

De werking van de nieuwe procedure

De door de Raad volgens de nieuwe procedure aan te nemen uitvoeringsmaatregelen hebben betrekking op technische details van de praktische toepassing. Om goedkeuring van dergelijke maatregelen door de Raad zonder verdere vertraging gemakkelijker te maken, moet geprofiteerd worden van het feit dat deze aspecten al onderzocht zijn door technische deskundigen van het BTW-comité.

Aan de hand van vragen van de lidstaten of de Commissie die in het BTW-comité zijn behandeld, zal de Commissie vaststellen op welke gebieden maatregelen genomen moeten worden. Bekeken moet worden of de unaniem overeengekomen richtsnoeren van het BTW-comité omgezet kunnen worden in wettelijk bindende instrumenten. Bij dit onderzoek zou het BTW-comité betrokken moeten worden, dat hoe dan ook geraadpleegd moet worden voordat de Commissie enig voorstel voorlegt aan de Raad.

Wanneer uit het debat binnen het comité blijkt dat het nuttig is de uitkomst van de discussies van het comité vast te leggen in een dwingende wettekst teneinde een uniforme interpretatie te garanderen, zal de Commissie een voorstel voor een besluit hiertoe voorleggen aan de Raad.

Aangezien het alleen uitvoeringsmaatregelen voor de Zesde BTW-richtlijn betreft, zal de besluitvorming vergelijkbaar zijn met de in artikel 27 en 30 vastgestelde procedures voor afwijkende maatregelen. Gezien het beperkte toepassingsgebied hoeft geen advies gevraagd te worden aan het Europees Parlement en het Europees Economisch en Sociaal Comité.

Voorstel voor een

RICHTLIJN VAN DE RAAD

tot wijziging van Richtlijn 77/388/EEG betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde, wat de procedure voor het treffen van afwijkende maatregelen alsmede de verlening van uitvoeringsbevoegdheden betreft

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 93,

Gezien het voorstel van de Commissie¹,

Gezien het advies van het Europees Parlement²,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité³,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De artikelen 27 en 30 van Richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting - Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag⁴ voorzien in procedures die kunnen leiden tot de stilzwijgende goedkeuring van afwijkende maatregelen door de Raad.
- (2) Om redenen van doorzichtigheid en rechtszekerheid dient ervoor te worden gezorgd dat iedere krachtens artikel 27 of 30 van Richtlijn 77/388/EEG toegestane afwijking op uitdrukkelijke wijze in een besluit van de Raad, op voorstel van de Commissie, wordt aangenomen.
- (3) De mogelijkheid van een stilzwijgende goedkeuring door de Raad na het verstrijken van een bepaalde termijn moet derhalve worden geschrapt.
- (4) Ter vermindering dat een lidstaat in het ongewisse blijft over het gevolg dat de Commissie aan zijn verzoek om een afwijking wenst te geven, dient een termijn te worden vastgesteld waarbinnen de Commissie de Raad een voorstel tot machtiging moet voorleggen dan wel een mededeling waarin zij haar eventuele bezwaren toelicht.

¹ PB C van , blz. .

² PB C van , blz. .

³ PB C van , blz. .

⁴ PB L 145 van 13.6.1977, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2002/93/EG (PB L 331 van 7.12.2002, blz. 27).

- (5) Andere wijzigingen van de procedure van de artikelen 27 en 30 zijn noodzakelijk en met name het schrappen van de bepaling dat de Commissie de andere lidstaten van het verzoek in kennis moet stellen, omdat deze kennisgeving alleen bij een stilzwijgende goedkeuring van genoemd verzoek gerechtvaardigd is.
- (6) Teneinde de verzoekende lidstaat in staat te stellen zijn verzoek beter te volgen, dient de Commissie te worden verplicht deze lidstaat in kennis te stellen zodra zij over alle beoordelingsgegevens beschikt die zij nuttig acht.
- (7) Door het ontbreken van een mechanisme dat het mogelijk maakt bindende maatregelen ter uitvoering van Richtlijn 77/388/EEG vast te stellen, passen de lidstaten de bij deze richtlijn vastgestelde regels op verschillende wijze toe.
- (8) Ter verbetering van de werking van de interne markt, is het van wezenlijk belang een grotere uniformiteit te garanderen bij de toepassing van het huidige BTW-stelsel. De invoering van een procedure die de aanneming van maatregelen mogelijk maakt die de juiste uitvoering van de bestaande regels moeten garanderen, zou in dit opzicht een grote vooruitgang betekenen.
- (9) Deze procedure moet met name een oplossing bieden voor het probleem van de dubbele belastingheffing op grensoverschrijdende transacties, die kan voortvloeien uit een niet eenvormige toepassing door de lidstaten van de bepalingen van Richtlijn 77/388/EEG inzake de plaats van levering.
- (10) Het toepassingsgebied van iedere uitvoeringsmaatregel moet evenwel beperkt blijven en het doel ervan moet bestaan in de verduidelijking van de inhoud van een bepaling van Richtlijn 77/388/EEG, zonder dat hij hiervan kan afwijken.
- (11) Ofschoon het toepassingsgebied van de uitvoeringsmaatregelen beperkt is, kan in sommige gevallen de mogelijkheid van aanzienlijke budgettaire gevolgen voor een of meer lidstaten niet worden uitgesloten.
- (12) Deze mogelijkheid is de reden waarom de Raad zich het recht voorbehoudt de bevoegdheid tot uitvoering van de in Richtlijn 77/388/EEG vastgestelde regels uit te oefenen.
- (13) Gezien hun beperkte toepassingsgebied, dient te worden bepaald dat de uitvoeringsmaatregelen van Richtlijn 77/388/EEG door de Raad met eenparigheid van stemmen op voorstel van de Commissie worden aangenomen volgens een soortgelijke procedure als die welke reeds in deze richtlijn is vastgelegd voor het treffen van afwijkende maatregelen.
- (14) Daar de doelstellingen van deze richtlijn om bovengenoemde redenen niet voldoende door de lidstaten kunnen worden verwezenlijkt en zij derhalve beter door de Gemeenschap kunnen worden verwezenlijkt, kan de Gemeenschap overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag neergelegde subsidiariteitsbeginsel maatregelen nemen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel gaat deze richtlijn niet verder dan nodig is om deze doelstellingen te verwezenlijken.
- (15) Richtlijn 77/388/EEG dient dienovereenkomstig te worden gewijzigd,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Richtlijn 77/388/EEG wordt als volgt gewijzigd:

1. In artikel 27 komen de leden 3 en 4 als volgt te luiden:

“3. Zodra zij over alle beoordelingsgegevens beschikt die zij nuttig acht, stelt de Commissie de verzoekende lidstaat daarvan in kennis.

4. Binnen drie maanden na toezending van de in lid 3 bedoelde gegevens legt de Commissie de Raad een passend voorstel voor dan wel, wanneer zij tegen het verzoek om een afwijking bezwaren maakt, een mededeling waarin zij deze bezwaren toelicht.”
2. In hoofdstuk XVII wordt het volgende artikel 29 *bis* toegevoegd:

“Artikel 29 bis

Uitvoeringsmaatregelen

De Raad stelt op voorstel van de Commissie met eenparigheid van stemmen de nodige maatregelen ter uitvoering van deze richtlijn vast.”

3. Artikel 30 komt als volgt te luiden:

“Artikel 30

Internationale overeenkomsten

1. De Raad kan, op voorstel van de Commissie met eenparigheid van stemmen, elke lidstaat machtigen met een derde land of een internationale organisatie een overeenkomst te sluiten waarin bepalingen kunnen voorkomen die van deze richtlijn afwijken.

De lidstaat die een dergelijke overeenkomst wenst te sluiten, brengt de Commissie daarvan op de hoogte en verschaft alle nodige beoordelingsgegevens.
2. Zodra zij over alle beoordelingsgegevens beschikt die zij nuttig acht, stelt de Commissie de verzoekende lidstaat daarvan in kennis.
3. Binnen drie maanden na toezending van de in lid 2 bedoelde gegevens legt de Commissie de Raad een passend voorstel voor dan wel, wanneer zij tegen het verzoek om een afwijking bezwaren maakt, een mededeling waarin zij deze bezwaren toelicht.”

Artikel 2

De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op [...] aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de lidstaten die bepalingen aannemen, wordt in de bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor de verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

Artikel 3

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 4

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, [...]

Voor de Raad
De voorzitter